

dan vurderer man i Venstre finansministerens håndtering af denne sag, efter at lovbruddene var blevet begået, og det begyndte at blive opdaget? For det andet: Hvor mange gange synes man fra Venstres side, det er acceptabelt, at en minister begår lovbrud? Nu er det så tre lovbrud, vi har med at gøre. Er fire også acceptabelt? Er fem? Det synes jeg i og for sig vil være rart at vide, inden man opdager de næste.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg mener sådan set, jeg har svaret hr. Martin Lidegaard. Der skal ikke herske tvivl om, at loven selvfølgelig skal overholdes af en minister lige så vel som af alle andre.

Hr. Thomas Adelskov taler om, hvorvidt der er en stærk beklagelse eller ej. Jamen redegørelsen taler jo om en stærk beklagelse. Sådan er det. Som jeg også sagde i min tale, så har finansministeren tidligere over for statsministeren til brug for dennes svar her i Folketinget stærkt beklaget. Sådan er det. Det kan hr. Thomas Adelskov ikke løbe fra.

Så kommer hele den historie om hektarstøtten en gang til. Hr. Thomas Adelskov bliver da nødt til at forholde sig til sagens faktiske forhold, nemlig at der den 12. november kommer et brev fra Direktoratet for FødevarerErhverv, som på trods af, at man har alle forholdene blotlagt omkring bopælspligten og finansministerens erkendelse af, at han ikke har overholdt den, konstaterer, at der ikke er noget, der tilsiger, at finansministeren skal betale sin hektarstøtte tilbage endogså ikke er berettiget til den.

Det står et hundrede procent klart, men det vil hr. Thomas Adelskov overhovedet ikke forholde sig til. Jeg synes, det er helt i orden, at der er en kritik, og at vi tager en politisk debat om det her, men jeg synes også, at hr. Thomas Adelskov, når han nu har så travlt med, hvem der holder sig til sandheden, og hvem der ikke holder sig til sandheden, selv må holde sig til og forholde sig til de faktiske forhold.

Så går jeg til hr. Keld Albrechtsen, der spørger: Hvorfor får vi ikke det, og hvorfor får vi ikke det? Jeg deler hverken bolig, avis eller økonomi med finansministeren. Jeg kan forholde mig til, at der er en redegørelse, og det, der står i den redegørelse, kan vi diskutere. Dog vil jeg sige, at når redegørelsen ikke indeholder en endelig attestations i forhold til, hvorvidt finansministeren har flere hektar end det tilladte, er det jo, fordi det handler om Tranebjerggård, som fi-

nansministeren har overtaget den 1. november 2002, men skødet er jo endnu ikke tinglyst, og en landinspektør kan ikke lave den attestations, før skødet er tinglyst.

Kl. 19.50

Lige så snart skødet er tinglyst, vil denne attestations naturligvis foreligge, men før kan man altså ikke gøre det, for ellers mister landinspektøren sin autorisation. Det er forklaringen og begrundelsen for det.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Jens Rohde glemte at besvare mit spørgsmål i sidste runde, så jeg må vel gentage det nu her. Mener hr. Jens Rohde, at en overtrædelse af sommerhusreglerne er strafbar?

Det fremgår af advokatredagørelsen, som jeg forstår er finansministerens ansvar, at finansministeren ejer 70 ha, når man har taget fradragsarealerne fra. Er det så hr. Jens Rohdes opfattelse, hvis det ifølge den landinspektørerklæring, som skal foreligge – jeg mener nu, at den skal foreligge lige før, der tinglyses, men det kan vi lade stå hen – skulle vise sig, at der er mere end 70 ha, at den redegørelse, som finansministeren har ansvar for, er befængt med fejl?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Jens Rohde siger, at han godt kan forstå, at finansministeren har fået sin personlige advokat til at udarbejde det her stykke papir, og det kan jeg også godt forstå.

Men da den her sag jo også handler lidt om tillid, kan jeg ikke forstå, hvordan det kan være, at finansministeren oversender den redegørelse, som et udvalg i Folketinget plus statsministeren har bedt ham om at lave, fra sin advokat uden angiveligt at have læst den igennem.

Så useriøst tager finansministeren det her, at det bliver oversendt, uden at han ser det igennem, og først senere, da det bliver læst igennem, finder finansministeren ud af, at der i øvrigt er en fejl, og der sker derefter henvendelser frem og tilbage, og så kommer der en revideret udgave.

Jeg er da sådan set ked af at skulle stille spørgsmål til hr. Jens Rohde om, hvordan han vurderer det her, for det burde jo stilles til finansministeren. Nu er finansministeren her ikke, og det er selvfølgelig dybt beklageligt.

Men så må jeg spørge hr. Jens Rohde: Hvilken tillid kan man have til en mand, der lader en ad-